

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3523200080
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3523200080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu - sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: C. D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. D. XXX/XX, D. a otca: E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. C. XXXX/XX, G. - G., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Lucia Sukopová, advokátka so sídlom Františkánska 5, Trnava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. NM-8P/2/2023-214 zo dňa 13. septembra 2023, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. m e n í tak, že

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. B. sumou 100,- eur mesačne, počnúc dňom 05.01.2023 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Otec n e m á nedoplatok na výživnom na maloletú A. B. od 05.01.2023 do 30.06.2025.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trenčín, ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“), rozsudkom č. k. NM-8P/2/2023-214 zo dňa 13. septembra 2023 rozhodol tak, že

I. Maloletá A. B. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky.

Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

II. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. B. sumou 170,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od 05.01.2023.

III. Nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú A. za obdobie od 05.01.2023 do 31.08.2023 vo výške 1.338,50 Eur je otec povinný zaplatiť matke, spolu s bežným výživným, v 30,- Eur mesačných splátkach, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok.

IV. Otec je oprávnený sa s maloletou A. stretávať každý párný týždeň od piatka od 18.00 hodiny do nedele do 18.00 hodiny, počas letných prázdnin druhý týždeň v mesiaci júl a druhý týždeň v mesiaci august od pondelka od 9.00 hodiny do nedele do 19.00 hodiny, počas Vianočných sviatkov každý párný rok od 24.12 od 16.00 hodiny do 27.12 do 18.00 hodiny a každý nepárný rok od 28.12. od 10.00 hodiny do 30.12. do 18.00 hodiny. V čase sviatkov a prázdnin neplatí bežná úprava styku počas víkendov.

V. Matka je povinná maloletú na styk riadne pripraviť a otcovi odovzdať v mieste bydliska maloletej a otec je povinný po ukončení styku maloletú matke vrátiť riadne a včas v mieste bydliska maloletej. Rodičia sú povinní si 24 hodín vopred oznámiť nemožnosť realizácie styku otca s maloletou.

VI. Konanie o návrhu matky na úpravu styku sa zastavuje.

VII. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V rovine právnej rozhodol podľa § 24 ods. 3, 4, § 25 ods. 1, 2, 3, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 29 ods. 1 až 3, § 52, § 55 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

Mal preukázané, že maloletá A. pochádza zo vzťahu oboch rodičov, ktorí nie sú manželmi a nežijú v spoločnej domácnosti od septembra 2022. Starostlivosť o maloletú zabezpečuje výlučne matka, pričom v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Otec sa o maloletú zaujíma sporadicky, prevažne na podnet matky. Výživné určil vo výške 170 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu t. j. od 05.01.2023. Vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ktoré má 5 rokov, navštevuje materskú školu, býva v spoločnej domácnosti s matkou v dvojizbovom byte vo vlastníctve rodičov matky. Matka je zamestnaná, pričom dosiahla priemerný čistý príjem 1.235 eur mesačne. Poberá prídavok na maloletú vo výške 60 eur mesačne a daňový bonus vo výške 140 eur mesačne. Matka má náklady spojené s bývaním vo výške 258 eur, polovica výdavkov predstavuje sumu 129 eur mesačne. Ďalej má výdavky s poistením bytu vo výške 82,80 eur, miestnou daňou z bytu 35,34 eur a poplatkom za komunálny odpad vo výške 74 eur, ktorý vynakladá ročne spolu vo výške cca 192 eur mesačne, t. j. 16 eur mesačne, kde 1-ica predstavuje 8 eur mesačne. Priemerné mesačné výdavky na maloletú sú vo výške 307 eur pozostávajúce zo školného v materskej škole 25 eur a stravy 48 eur, stravy doma 80 eur, hygieny 14 eur, oblečenia 60 eur, obuvi 32 eur, zdravotnej starostlivosti ako bežné choroby, odborné ambulancie, logopéd 48 eur. Pravidelné mesačné výdavky na maloletú tak predstavujú 444 eur. Matka má výdavky na pôžičku 99,63 eur mesačne, pohonné hmoty 150 až 200 eur mesačne na cestu do práce. Poistka matky je 387,20 eur a poistka maloletej 391 eur ročne. Prihliadol na to, že matka platí aj jednorazové výdavky, ktoré s maloletou spočívajú napr. v neplánovaných lekárskejších ošetrovaniach, liekoch, rôznych poplatkoch do materskej školy, prípadne voľnočasových aktivít, ako aj nákupov hračiek a kníh. Matka zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa. Otec neprispieva odkedy sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti žiadnou sumou na výživné. Nemá dlhodobé stále zamestnanie. Pokiaľ tvrdil zdravotné problémy, predložil len lekárske potvrdenie, z ktorého však podľa názoru okresného súdu nevyplynuli zdravotné problémy takého charakteru, aby otcovi znemožnili sa zamestnať. Podľa okresného súdu je v jeho možnostiach a schopnostiach získať príjem, z ktorého by si mohol plniť vyživovaciu povinnosť. Nebolo preukázané, že by otec dlhodobo kvôli zdravotnému stavu nemohol vykonávať žiadnu pracovnú činnosť alebo že by bol osobou ťažko zdravotne postihnutou. Otec oficiálne nemá dlhodobé zamestnanie, z ktorého by mu plynul pravidelný príjem. Pokiaľ by bol riadne zamestnaný, mohol poberať nemocenské dávky. Otec dlhodobo neriešil svoj zdravotný stav. Tento začal riešiť až počas súdneho konania. Pokiaľ predložil potvrdenia od zamestnávateľov preukazujúce, že sa nemohol zamestnať, týmito podľa okresného súdu nepreukázal, že má skutočný záujem sa riadne zamestnať. V súčasnosti je evidovaný na úrade práce. K evidencii však došlo až počas tohto súdneho konania. Okresný súd vychádzal z potenciálneho príjmu otca. Zohľadnil, že otec ako vyučený automechanik, pracoval i na iných pozíciách, napr. pri montáži okien. Vychádzal z inzerátov na portáli profesia.sk, kde bola ponuka práce so zaradením ako manipulát s príjmom 1.000 eur mesačne brutto + 13. a 14. plat, montážne práce s platom 1.100 až 1.200 eur mesačne brutto, pozícia dátového špecialistu pre oblasť automobilového priemyslu s príjmom 1.250 eur mesačne brutto, pozícia na vykonávanie obhládok, zápisov a dokumentácie poisťných udalostí na majetku a motorových vozidlách s príjmom 1.300 eur mesačne brutto a ponuka práce na opravu osobných motorových vozidiel s príjmom 1.200 eur mesačne brutto. Takto pri priemernom mesačnom príjme zo zamestnania vo výške 1.175 eur brutto by mohol otec dosahovať netto príjem približne 900 eur. Z dokazovania však vyplynulo, že schopnosti a možnosti otca umožňujú získať ešte vyšší mesačný príjem. Otec od roku 2020 vykonával stavebné, resp. remeselné práce, za ktoré mu boli zasielané finančné prostriedky. V roku 2022 a 2023 vynaložil na zahraničnú dovolenku s maloletou finančné prostriedky. Okresný súd neuveril jeho tvrdeniam, že sumu 2.600 eur vynaloženú na dovolenku v roku 2022 vyhral a sumu 1.000 eur vynaloženú na dovolenku v roku 2023 si požičal. Zároveň zohľadnil otcovu vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 05.01.2023 do 31.08.2023 vo výške 1.338,50 eur povolil otcovi zaplatiť matke spolu s bežným výživným v 30 eur mesačných splátkach počnúc právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok. Nedoplatok za pomernú časť mesiacov január 2023 27 dní vo výške 148,50 eur (170 eur : 31 dní x 17 dní = 148,50 eur), za mesiac február až august 2023 vo výške 7 x 170 eur = 1.190 eur, celkovo 1.338,50 eur. Pokiaľ išlo o úpravu styku, otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý páry týždeň od piatku od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod., počas letných prázdnin druhý týždeň v mesiaci júl a druhý týždeň v mesiaci august od pondelka od 09.00 hod. do nedele do 19.00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry rok od 24.12. od 16.00 hod. do 27.12. do 18.00 hod. a každý nepáry rok od 28.12. od 10.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod., pričom v čase sviatkov neplatí bežná úprava styku. Pokiaľ sa matka domáhala

úpravy styku otca s maloletou, v konečnom dôsledku v uvedenej časti zobrala svoj návrh späť, preto súd zastavil konanie v tejto časti. O úprave styku otca s maloletou rozhodoval na základe návrhu otca. Náhradu trov nepriznal žiadnemu z účastníkov konania.

2. Otec podal odvolanie prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 06.11.2023. Napadol rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. Žiadal zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že mu bude určené výživné vo výške 50 eur mesačne s účinnosťou od 05.01.2023. Zameškaný nedoplatok bude splácať v mesačných splátkach po 20 eur mesačne. Vytýkal okresnému súdu, že nedostatočne zohľadnil jeho zhoršenú zdravotnú situáciu, jeho vyživovacie povinnosti a nemožnosť zamestnať sa. Dospel preto k nesprávnym skutkovým zisteniam, na základe čoho vec nesprávne právne posúdil. Jeho zdravotný stav nie je dobrý, t. j. je zhoršený, pričom z predložených lekárskeho potvrdení je zrejmé, že sa operačnému riešeniu svojho zdravotného problému nevyhne. Nebude môcť preto ani brigádovať a bude úplne bez príjmu až do riadneho zotavenia. Keďže je otáznе nakoľko sa mu po operácii obnoví schopnosť dvíhať ťažké bremená, z tohto dôvodu operáciu dlhodobo odkladá. Má zdravotné problémy s oboma kolenami (meniskus a chrupavky) dlhšie, z času na čas mu kolena opúchajú dosť výrazne, kedy nemôže bežne fungovať, pričom mu bola tiež odporučená operácia, avšak tento stav nie je akútny. Otec brigádoval v čase, keď mu to jeho zdravotný stav umožňoval. Žiadny zamestnávateľ však nebol ochotný ho zamestnať na trvalú pracovnú pozíciu, kde je potrebné dvíhať ťažšie veci, preto stavebníctvo ani automobilový priemysel nepripadá do úvahy. Poukázal na to, že má ďalšie vyživovacie povinnosti a to na maloletú H. prispieva vo výške 60 eur mesačne a na maloletú I. vo výške 130 eur mesačne, naposledy určené rozhodnutím súdu. Argumentoval nepomerom týchto výdavkov vo vzťahu k určenému výživnému na maloletú A.. Podľa neho preto bola vyživovacia povinnosť určená v neprímerane vysokej sume. Najstaršej dcére I., ktorá má 11 rokov, bola určená vyživovacia povinnosť 130 eur mesačne. Pokiaľ okresný súd uvádzal viaceré pracovné pozície s výškou príjmu 900 eur netto v automobilovom priemysle, nezohľadnil jeho zdravotný stav, ktorý by mu bránil nastúpiť na danú prácu a vykonávať ju. Keby aj taký príjem dosahoval, má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, kde je povinný platiť výživné v sume 190 eur mesačne, čo spolu by predstavovalo sumu 360 eur. Jedná sa o privysokú sumu pri príjme 900 eur mesačne. Pri pripočítaní splátky 30 eur mesačne, spolu by išlo o sumu 200 eur mesačne na maloletú A. a celkovo 390 eur mesačne na všetky maloleté deti. Otec pripojil rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 12CoP/2/2023-100 zo dňa 27.09.2023.

3. Matka podala odvolanie proti výroku III. rozsudku okresného súdu dňa 13.11.2023. Žiadala rozsudok zmeniť vo výroku III. a určiť, že nedoplatok na zročnom výživnom je otec povinný zaplatiť matke do 90 dní od právoplatnosti rozsudku okresného súdu, alternatívne navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mala za to, že splácanie dlžného výživného, prostredníctvom mesačných splátok je v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa nie je povinné úverovať povinného rodiča otca. K tomu možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch, ak schopnosti a možnosti povinnému rodičovi neumožňujú uhradiť jeho dlh vcelku. Keďže výživné má spotrebný charakter, je potrebné určiť splatnosť dlžného výživného čo najskôr. Maloleté dieťa potrebuje výživné v súčasnosti. Povolenie otcovi splácať splátky viac ako 44 mesiacov od právoplatnosti rozsudku predstavuje 3 roky a 8 mesiacov. Otcovi vznikne povinnosť uhrádzať dlžné výživné až po právoplatnosti rozsudku, ktorým mu boli splátky povolené. Reálne bude mať splatené za viac ako päť rokov. Otec si napriek predbežnej vykonateľnosti vyživovacie povinnosti voči maloletej neplní a neuhrádza ani sumu minimálneho výživného, pričom celá ťarcha výživy je na matke. Vytýkala okresnému súdu, že riadne nevysvetlil, akými úvahami sa riadil, keď povolil otcovi zaplatiť dlžné výživné a nepýtal sa účastníkov, či súhlasia s povolením splátok, v akej výške, a v akom časovom horizonte.

4. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca dňa 29.11.2023. Navrhovala odvolanie otca zamietnuť a zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že určí vyživovacie povinnosť otca vo výške 200 eur mesačne a nedoplatok zaplatiť v lehote do 90 dní. Poukázala na to, že zdravotné problémy, na ktoré sa otec odvoláva, už má minimálne desať rokov. Doteraz neriešil svoj zdravotný problém, ktorým je slabínová hernia. V podmienkach slovenského zdravotníctva nejde o výnimočnú operáciu. Pacient sa po nej vie vrátiť pomerne rýchlo do života. Matka pozná otca od roku 2017 pričom už vtedy mal uvedený problém. O operácii iba rozprával, ale žiadne kroky na jej podstúpenie neurobil. Neskôr prestúpil do inej zdravotnej poisťovne, kde mal nárok na plnú zdravotnú starostlivosť, napriek tomu nepodstúpil operáciu. Po odchode otca zo spoločnej domácnosti si prestal platiť zdravotné poistenie, nakoľko mu ho každý mesiac hradila matka. Predložené lekárske potvrdenia podľa matky nič nepreukazujú, nakoľko začal otec navštevovať tieto ambulancie až po podaní návrhu na zvýšenie výživného. Aj keď uviedol, že

navštevoval ambulanciu D. H. v G., u tohto lekára bol jedenkrát, keď potreboval potvrdenie o svojom zdravotnom stave. Takisto potvrdenie D. B. zo G. neudáva nič o tom, že otec je pravidelne kontrolovaný a liečený na uvedený zdravotný problém. Pri otcovej diagnóze sa nedá uvažovať o konzervatívnej liečbe a jediné riešenie predstavuje operácia. Otec navštívil Fakultnú nemocnicu v Skalici za účelom dohodnutia si termínu operácie, kde však nenastúpil údajne z dôvodu choroby. Bolo to v júni 2023. Ak by otec pracoval, mal by nárok aj na dávku pri práceneschopnosti a nezostal by úplne bez príjmu. Ak otec operáciu odkladal, poukazuje na to, že v tom čase pracoval a pracovať mohol. Má právo vybrať si zamestnanie. Podľa matky existujú zamestnania, v ktorých nie je podmienka dvíhania ťažkých bremien. Otec svoje problémy s kolenami nepreukázal lekárskymi potvrdeniami. Na trvalý pracovný pomer pracoval naposledy pred viac ako 10 rokmi pre Volkswagen Bratislava. K ukončeniu pracovného pomeru došlo z dôvodu absencie, keď prestal chodiť do práce. Účelová je podľa matky dohoda o pracovnej činnosti so zamestnávateľom J. B. zo dňa 17.02.2023, keď otec si bol istý, že Okresný súd Senica bude pri určení výživného na maloletú I. vychádzať zo sumy, ktorú tam zarobí. Následne sa ukázalo, že tomu tak nie je, bola jeho dohoda ukončená. Trvala od 20.02.2023 do 03.04.2023. Ukončená bola údajne zo zdravotných dôvodov. Matka tento dôvod spochybnila vzhľadom na to, že pracovná náplň otca spočívala v rozvoze obedov. Otec nemusel manipulovať s ťažkými bremenami. Rizikom neriešeného pruhu môžu byť značné komplikácie. Pre otca však ani to nie je dôvod, pre ktorý mal dávno podstúpiť operáciu. Operácia sa rieši zväčša laparoskopicky, pacient je už najneskôr na druhý deň prepustený v nekomplikovaných prípadoch domov, pri klasicky realizovanej operácii priemerne 4 až 5 dní. Plná fyzická záťaž je možná na šiesty týždeň po operácii. To, že je na staršie dcéry určené vyššie výživné nevidí matka ako prekážku, pretože pri výdavkoch maloletej A. nebola ani jedna položka nadhodnotená a je vecou matiek dvoch starších dcér, že si nepodávali návrhy na zvýšenie výživného, resp. súhlasili so zvýšeným výživným len v danej výške. Poukázala na to, že otec mal dostatok finančných prostriedkov na financovanie letných dovolení Chorvátsko 2022, v decembri 2022 navštívil Egypt, v septembri 2023 bola maloletá A. s otcom tiež v Egypte. Otec v čase spoločného spoluzitia mal vždy dostatok finančných prostriedkov na to, aby si hradil výživné na maloletú I. a maloletú H. a nemal problém financovať ďalšie položky z rodinného rozpočtu, prípadne zobrať maloletú A. po obchodoch, aby jej nakúpil drahé oblečenie a topánky. To, že je maloletá A. najmladšia, neznamená, že má mať najnižšie výživné. Suma 50 eur nepokryje ani výdavky na stravu v materskej škole. Otec žiadnymi lekárskymi potvrdeniami nedokázal súdu, že pre svoje zdravotné problémy nemôže vykonávať uvedené pozície. Podľa matky je jeho správanie výsmechom všetkým vážne chorým ľuďom, ktorí napriek svojim diagnózam pracujú a snažia si zabezpečiť dôstojné žitie seba, aj svojim deťom. Nie je dôvodný argument otca, že pri päťročnom dieťati má byť určené nižšie výživné, aby bolo z čoho zvyšovať. Aj keď otec poukazuje na to, že nemá finančné prostriedky, pre zdravotné problémy sa nemôže zamestnať, na druhej strane je zastúpený advokátkou v tomto konaní, platí za právne služby, ale svojmu dieťaťu platiť nechce. S maloletou sa nestretáva a nekontaktuje ju. Celá ťarcha výživy je len na matke.

5. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu matky a otca dňa 07.12.2023. Uviedol, že sa nestotožňuje s odvolaním otca. Je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné určené prvostupňovým súdom. Potrebu riešenia zdravotného stavu otca nespochybňuje. Pri zodpovednom prístupe otca by však bol jeho problém dávno vyriešený. Poukázal na to, že otec napriek svojmu zdravotnému stavu brigádniccky pracoval. O jeho prístupe však svedčí to, že neprispieval na výživné maloletej A. ani sumou 50 eur mesačne, ktorú považuje za primerané výživné. Napriek svojim tvrdeniam o zlej finančnej situácii nemal problém zaplatiť dovolenku začiatkom septembra 2023 vo výške 1.000 eur v Egypte. Z toho vyplýva schopnosť otca zabezpečiť si financie a riadne plniť vyživovaciu povinnosť v sume určenej súdom. Pokiaľ matka namietala výšku splátok na zročnom výživnom po 30 eur mesačne, uviedol, že súhlasí s matkou, že by sa jednalo o neúmerne dlhé obdobie, čo nie je v záujme maloletej. Považoval preto za vhodné zaviazat' otca úhradou dlhu na zročnom výživnom v lehote do 90 dní od právoplatnosti rozsudku alebo do 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

6. Matka doručila prehľad splácania výživného zo strany otca dňa 03.06.2025. Uviedla, že otec nezasiela výživné načas, ale zvyčajne po urgenciách matky resp. po podaní trestného oznámenia. Okrem výživného sa nepodieľa na žiadnych iných ani mimoriadnych výdavkoch dieťaťa. Podľa prehľadu od matky otec zaplatil výživné za obdobie od 09/2023 do 04/2025 čiastočne poštovým poukazom a čiastočne k rukám matky bez dokladov. Otec nezabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Matka predložila kópie poštových poukazov a uznesení týkajúcich sa podaných trestných oznámení.

7. Otec sa vyjadril prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 18.06.2025. Uviedol, že má uhradené výživné v celom rozsahu. Uhradil ho z dôvodu, že matka na neho podala trestné oznámenie. Z tohto dôvodu mu nezostali financie na dve staršie dcéry, ktorým dlhší čas výživné neposiela. Stále je vedený na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný. S úhradou výživného mu pomáhajú jeho priatelia. Preto trvá na svojom odvolaní.

8. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkmi konania (§ 362, § 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a postupom podľa ustanovenia § 378 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. zmenil v súlade s § 388 CSP.

9. Otec v podstate namietal vo svojom odvolaní, že v dôsledku svojho zdravotného stavu sa nemôže riadne zamestnať a preto je nesprávne posúdená jeho potencialita vo vzťahu k príjmu. Určené výživné považoval za neproporcionálne vo vzťahu k jeho ostatným vyživovacím povinnostiam.

10. Matka namietala neproporcionalitu výšky splátky dlžného výživného vo vzťahu k dlžnej sume. Dodatočne namietla aj výšku vyživovacej povinnosti.

11. Odvolací súd poukazuje na to, že pri určovaní výživného na maloleté dieťa, Zákon o rodine neurčuje konkrétnu výšku výživného, okrem minimálneho, ktorú je každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti povinný platiť. Zákon stanovuje iba kritériá, z ktorých má súd rozhodujúci o vyživovacej povinnosti rodiča vychádzať. V súlade s ustanovením § 62 ods. 1 Zákona o rodine je účinný základ nároku dieťaťa na výživné od svojho rodiča až do doby, kým nie je schopné samo sa živiť. V ods. 2 tohto zákonného ustanovenia je určená povinnosť rodičov prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov s výslovným zakotvením, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd prihliadať podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. V § 62 ods. 5 prikazuje Zákon o rodine súdu, aby nebral do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Výšku výživného reguluje aj v § 75 ods. 1 Zákona o rodine odôvodnenými potrebami oprávneného, ale aj možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinnej osoby z vyživovacej povinnosti. Takto sa v prípade povinnej osoby pri kritériu jej možností posudzuje aj možnosť dosahovať potenciálne príjmy t. j. nielen to čo povinná osoba skutočne zarobí, ale aj to čo je objektívne možné, aby zarobila s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce a pod. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej osoby z výživného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinná osoba vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania.

12. Po oboznámení sa s vecou odvolací súd mal za to, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav na základe vykonaného dokazovania, avšak dospel k nesprávnym právnym záverom vo výroku II. rozsudku okresného súdu ohľadom výšky vyživovacej povinnosti, čím je dotknutý aj výrok III. a VII. rozsudku okresného súdu. Odvolací súd sa v zásade stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia k dôvodnosti uplatnenia potenciality príjmu u otca vo vzťahu k určenému výživnému.

13. Pokiaľ otec v odvolaní namietal, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživné v určenom rozsahu a domáhal sa určenia vyživovacej povinnosti len vo výške 50 eur, odvolací súd mal za to, rovnako ako súd prvej inštancie, že je v jeho možnostiach a schopnostiach dosahovať primeranú mzdu v príslušnom odbore, keď je potrebné prihliadnúť ako na okolnosti subjektívneho rázu, tak aj na objektívne možnosti ako je existencia pracovných príležitostí primeraných schopnostiam otca. Ak otec poukazoval na svoje zdravotné problémy týkajúce sa problémov s kolenami, treba uviesť, že nepreukázal ich negatívny vplyv na jeho možnosti a schopnosti sa zamestnať žiadnym odborným vyjadrením. Pokiaľ by jeho problémy boli takého rázu, je otázne, prečo nežiadal o priznanie čiastočného alebo úplného invalidného dôchodku. Existencia pruhu u otca taktiež nie je dôvodom na priznanie zníženého výživného. Je dôvodné posudzovať takýto stav ako stav medicínsky pomerne bežne riešiteľný obvykle s relatívne nie dlhou dobou rekonvalescencie. Otec pritom tento problém dlhodobo nerieši, čo nemôže ísť na úkor maloletého dieťaťa pri obmedzovaní jeho práva na primerané výživné. Takto odvolací súd má za to, že otec dlhodobo nevyvíja žiadnu efektívnu aktivitu k zaisteniu svojho zamestnania s čo najlepším

zárobkom v odbore, v ktorom je vyučený a má prax, pričom nepreukázal také zdravotné obmedzenia, ktoré by mu činili pri výkone zamestnania neprekonateľné problémy. Jeho námietky tak v tejto časti považoval odvolací súd za nedôvodné.

14. Prvostupňový súd tak správne vychádzal z potenciality príjmu otca. Aj keď okresný súd uviedol, že otec by mohol dosahovať aj vyšší príjem, vyčíslil jeho potenciálny čistý príjem len na sumu vo výške 900 eur. Nie nepodstatnou však bola aj zistená okolnosť naznačujúca vyššiu životnú úroveň otca, než jeho faktický príjem, prejavujúci sa v plnení rekreačných potrieb otca zahraničnými dovolenkami. Tieto indikujú existenciu nepriznaných príjmov otca, keďže nepreukázal dôveryhodne pôvod finančných zdrojov na ich úhradu a správne okresný súd neveril, že pochádzajú z výhry resp. boli hradené príbuzným.

15. Je samozrejme dôvodné prihliadnúť aj na to, že otec má vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom maloletým deťom. K maloletej H. B., nar. XX.XX.XXXX je určené výživné vo výške 60 eur ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 10P/31/2015-28 zo dňa 12.11.2015. Výživné k maloletej I. B. bolo zvýšené na sumu 130 eur rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 7P/58/2022-63 zo dňa 02.03.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 12CoP/2/2023-100 zo dňa 27.09.2023. Už v danom rozhodnutí v septembri 2023 súdy vychádzali z potenciálneho čistého príjmu otca vo výške 1.130 eur mesačne. Poukazovali na to, že otec pracoval v minulosti v spoločnosti Volkswagen, a. s., pričom jeho pracovný pomer skončil z dôvodu neospravedlnenej absencie. Aj v čase rozhodovania bola k dispozícii pracovná ponuka u tohto zamestnávateľa na pracovnej pozícii, ktorá zodpovedá možnostiam a schopnostiam otca, ktorý bol dobrovoľne nezamestnaný s vyššie ustáleným čistým príjmom.

16. Vzhľadom na vyššie uvedený záver súdov ohľadom otcovho potenciálneho príjmu, ktorý zodpovedá aj času, kedy rozhodoval okresný súd, je podľa odvolacieho súdu, s prihliadnutím na otcovo vzdelanie a prax, otec schopný dosahovať netto príjem 1.130 eur. Treba prihliadnúť na to, že už v minulosti pracoval v danom odvetví, pričom ako aj vychádzali súdy pri posudzovaní jeho potenciality, na uvedené pracovné miesto sa nevyžaduje ani prax. Otec navyše na uvedenom obdobnom pracovnom mieste pracoval a svojím zavinením túto pozíciu stratil.

17. Je samozrejme na otcovi, aké zamestnanie a za akú mzdu si zvolí v rámci svojho práva na slobodnú voľbu povolania. V prípade, že má vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom, ktorá bude len rásť vzhľadom k ich telesnému a duševnému vývinu, musí počítať s tým, že v prípade, že jeho faktický príjem dosahuje podpriemerné hodnoty, príp. dlhodobo nie je zamestnaný v riadnom pracovnom pomere, zohľadňujúcim jeho vzdelanie príp. skúsenosti, sa bude zohľadňovať jeho potenciálny príjem. Otec nepreukázal (a to ani v rámci odvolania) žiadne relevantné dôvody, ktoré by mu bránili riadne sa zamestnať, resp. zabezpečiť dostatočný zdroj príjmov na plnenie vyživovacej povinnosti. Navyše otec nezabezpečuje celodennú starostlivosť o maloleté deti s výnimkou určeného styku, preto nie je obmedzený miestom výkonu práce, čo mu umožní potenciálne dosahovať primeraný zárobok aj mimo regiónu jeho bydliska.

18. Rozhodne nie je dôvodné to, aby sa otec o získanie práce riadne neusiloval a odkázal maloleté dieťa z hľadiska výživného len na starostlivosť matky, ktorá navyše zabezpečuje osobnú starostlivosť o neho. Ak si aj otec zvolí takýto spôsob života, nemôže ísť jeho nezodpovedný prístup k vlastnému životu na ťarchu jeho dieťaťa resp. plnenia si rodičovskej vyživovacej povinnosti voči nemu.

19. Podľa odvolacieho súdu bolo preto potrebné vychádzať zo sumy čistého potenciálneho príjmu 1.130 eur, a nie sumy 900 eur ako uviedol okresný súd. Vzhľadom na to, že otec má vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom deťom, je dôvodné s ohľadom na vek dieťaťa a jeho ustálené výdavky (444 eur) vychádzať z toho, že jeho vyživovaciu povinnosť možno určiť pomerne prihliadnúc aj na zvyšné maloleté deti otca. Odvolací súd však pri určení výšky výživného zväžil aj to, že časť výdavkov môže byť dieťaťu hradená zo sumy prídavkov na deti a to v sume 60 eur mesačne. Návrhu matky na určenie výživného 200 eur nevyhovelo, nakoľko tento návrh presahoval ustálené možnosti otcovho príjmu. Vzhľadom k potenciálnemu príjmu otca vo výške 1.130 eur vo vzťahu k vyživovacej povinnosti k maloletej A., odvolací súd zmenil rozsudok tak, že určil jeho výšku v sume 100 eur mesačne. Táto suma zohľadňuje skutkové okolnosti týkajúce sa skutočností, že otec musí zabezpečovať vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom deťom a to, že časť potrieb dieťaťa je hradená aj z prídavkov na dieťa. Taktiež treba prihliadnúť aj na to, že otec by mal zabezpečovať osobnú starostlivosť o dieťa šesť dní v týždni, s čím bude mať taktiež

spojené určité výdavky. Určené výživné zodpovedá aj tabuľkovému výživnému, keďže sa jedná o dieťa predškolského veku majúce ďalších dvoch súrodencov, t. j. prichádza do úvahy výživné 9 % z čistého príjmu otca čo zhruba zodpovedá určenému výživnému. Pokiaľ ide o zvyšok potrieb dieťaťa (444 eur - 60 eur - 100 eur = 284 eur), tieto musí znášať matka, ktorá má vyživovaciu povinnosť len k tomu jedinému dieťaťu. V tejto súvislosti však treba dodať, že matka dosahuje vyšší príjem ako otec a nesporne je v jej možnostiach poskytovať dieťaťu plnenie vo väčšom rozsahu presahujúcom bežný štandard.

20. Pokiaľ išlo o odvolanie matky ohľadom splatnosti výživného, odvolací súd by ho považoval za čiastočne dôvodné, vzhľadom na to, že absentuje riadne odôvodnenie vo vzťahu k výške splátky zameškaného výživného. Z prehľadu splácania doručeného matkou, ako aj časti dokladov o zaplatení však mal preukázané, že od septembra 2023 až do apríla 2025 otec hradil určené výživné aj keď nie načas, pričom predložila aj časť dokladov o zaplatení. Aj keď otec deklaroval, že má uhradené všetky platby výživného, napriek výzve odvolacieho súdu, nepredložil žiadne doklady o úhradách. Vzhľadom na to odvolací súd vychádzal z vyjadrení matky, čiastočne podložené dokladmi, ktoré považoval za dôveryhodné a neuveril otcovi, že má uhradené celé výživné vrátane mesiacov máj a jún 2025.

21. Takto vychádzajúc z osvedčených skutočností vyplývajúcich z dokladov a vyjadrenia od matky, mal odvolací súd preukázané, že otec uhradil ku dňu rozhodnutia súdu celkovo 3.400 eur (za mesiace 09/2023 až 04/2024 t. j. 8 platieb x 170 eur = 1.360 eur, ďalej 4 platby x 510 eur = 2.040 eur, čo činí dokopy 1.360 eur + 2.040 eur = 3.400 eur). Podľa rozhodnutia odvolacieho súdu bol otec povinný zaplatiť za obdobie od 05.01.2023 do 31.08.2023 na výživnom celkovo sumu 2.987,21 eur (pomerná časť za 27 dní v mesiaci január 2023 - 100 eur : 31 dní = 3,23 eur x 27 dní = 87,21 eur a od 02/2023 do 6/2025 (29 mesiacov x 100 eur = 2.900 eur). Prevyšujúca suma, ktorú otec zaplatil nad rámec odvolacím súdom priznaného výživného tak činí 412,79 eur (3.400 eur - 2.987,21 eur = 412,79 eur). Odvolací súd z toho dôvodu zmenil výrok III. rozsudku okresného súdu tak, že otec nemá nedoplatok na výživnom na maloleté dieťa za obdobie od 05.01.2023 do 30.06.2025.

22. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančných aj odvolacích) rozhodol odvolací súd vzhľadom na zmenu rozsudku súdu prvej inštancie nanovo a to podľa § 2 ods. 1 CMP a § 396 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Podľa § 52, § 58 CMP rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný a neboli zistené ani dôvody na použitie výnimky v zmysle ust. § 55 CMP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).